

01/04/2024

40ήμερο μνημόσυνο Μοναχής Ακακίας στην Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Στεφανίου Κορινθίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος λειτούργησε με τους Πανοσ. Αρχιμανδρίτη π. Ιωακείμ Βασιλάκο, Εφημέριο του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κορίνθου και τον Διάκονο π. Χρήστο Χίλια στην [Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου](#) στο Στεφάνι [Κορινθίας](#) την Β' Κυριακή των Νηστειών, 31 Μαρτίου 2024.

Επίσης ο Θεοφιλέστατος ετέλεσε και το 40/νθήμερο Μνημόσυνο της αδελφής της Ιεράς Μονής Ακακίας (κατά κόσμον Αθανασίας Γκιώνη) Μοναχής.

Με αφορμή το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Β' Κυριακής των Νηστειών μίλησε προς την αδελφότητα και τους προσκυνητές της Ιεράς Μονής για την ανάγκη της εξομολογήσεως όταν και 'μεις βρεθήκαμε σε κατάσταση «παραλύσεως» από έλεγχο της συνειδήσεως για τις παραβάσεις και τις αμαρτίες μας..! και σύραμε τα βήματά μας στον πνευματικό με τον φόβο της απορρίψεως, αλλ' αντ' αυτού βγήκαμε γεμάτοι από ψυχική ειρήνη με το θάρρος της αφέσεως που λάβαμε και της προτροπής του τέκνον «*ἀναστήθι καί στήθι ἐπί τούς πόδας σου*» (Πραξ. κστ', 16), προχώρει στον δρόμο, που οδηγεί στο σπίτι του πατέρα σου, στο σπίτι σου, δρόμος σου η οδός της αρετής, κατά μίμηση του απείρου βάθους και του απέραντου πλάτους της στοργής του Ιησού, που βλέποντας τον παράλυτο της Ευαγγελικής περικοπής δεν του είπε ούτε «ουαί» ούτε «δικαίως πάσχεις», αλλ' άκουσε αυτός την πιο στοργική λέξη: «*Τέκνον*» και την λυτρωτική φράση: «*ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου*» (Μαρκ. β', 5)!

Με την ευκαιρία δε της Γ' Εβδομάδος των Νηστειών, στην οποία θα εισέλθουμε από το απόγευμα με τον Κατανυκτικό Εσπερινό, και τα μηνύματα αυτής, που αντλούνται από την παραβολή του Ασώτου υιού, αναφέρθηκε, για την περίπτωση του παραλυτικού, στα αίτια της παραλύσεως που ήταν αλλά και είναι η αμαρτία με παραδείγματα από την καθημερινότητα· όταν ασθενής πάσχων από νόσημα του στομάχου επισκέπτεται τον ιατρό αυτός του επιβάλλει την αποχή από την πολυφαγία, δηλαδή από το αμάρτημα της κοιλιοδουλείας. Όταν άλλος υποφέρει από ηπατικό νόσημα ο ιατρός του επιβάλλει την αποχή από τα οινοπνευματώδη ποτά, δηλαδή από το αμάρτημα της μέθης. Όταν τρίτος καταβεβλημένος από τους κόπους της διαρκούς εργασίας επισκέπτεται τον ιατρό, αυτός του επιβάλλει την ελάττωση αυτής, δηλαδή την απαλλαγή από το αμάρτημα της πλεονεξίας κ.ο.κ., γιατί από την απαίτηση να χειραφετηθεί ο άνθρωπος από τον νόμο του Θεού καταντά στην αποχαλίνωσή του από τις σωτήριες εντολές με αποτέλεσμα όχι μόνο την ψυχική του καταστροφή αλλά και την σωματική του, αφού τα «ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος» (Ρωμ. στ', 23).

Τόνισε ιδιαιτέρως ότι όπως ο άσωτος της παραβολής στην επιστροφή του, πριν προλάβει να πει ό,τι είχε προγραμματίσει, δηλαδή «πάτερ ήμαρτον...» αισθάνθηκε αμέσως την ίδια στιγμή, το τρυφερό αγκάλιασμα του στοργικού Πατέρα, έτσι και ο παράλυτος όταν βρέθηκε μπροστά στον Ιησού δεν προφέρει ούτε μία λέξη, παρά μόνο δέχεται την γαλήνη και την ειρήνη της συνειδήσεώς του, την θεραπεία της ψυχής του από την αμαρτία, που είναι το μεγαλύτερο και στην συνέχεια του χαρίζεται από τον Ιησού το μικρότερο, η θεραπεία του σώματος· «σοί λέγω, ξγείρε καί ἄρον τόν κράββατόν σου καί ὕπαγε εἰς τόν οἶκόν σου. Καί ἡγέρθη εὐθέως» (Μαρκ. β', 11-12).

Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι ιδιαίτερα κατάλληλη για να προσέλθωμε στο Μυστήριο της Εξομολογήσεως, που μας καθαρίζει από πάσης αμαρτίας και εμπνέει τους εξομολογουμένους ειλικρινώς να ελκυσθούν από την αλήθεια, την δικαιοσύνη, την αρετή, τα αγνά ήθη, να ζήσουν την ζωή του Χριστού, ν' απολαύσουν την θαλπωρή της οικίας του Πατρός και να αξιωθούν του Μυστηρίου της Θείας Κοινωνίας.

Ο Πνευματικός όσο άσημος κι αν είναι εξωτερικά είναι ο πιο επίσημος από τους ανθρώπους, γιατί ιερουργεί το μυστήριο της ειρηνεύσεως των ανθρώπων μετά του Θεού κάτω από την άορατη παρουσία Του.

Δεν παρέλειψε, ακόμη, ν' αναφερθεί στην εκ Λουτρακίου μακαριστή αδελφή της Ιεράς Μονής **Ακακία** Μοναχή, η οποία υπήρξε «μέλος» μιας άτυπης αδελφότητας αφιερωμένων γυναικών, όσο ήταν ακόμη στον κόσμο, οι οποίες είχαν επιλέξει για τον εαυτό τους να προτιμούν αντί των φθαρτών τα άφθαρτα, αντί των προσκαίρων τα αιώνια, αντί των έργων της σαρκός τον καρπόν του πνεύματος «ἀγάπην, χαράν, εἰρήνην, μακροθυμίαν, χρηστότητα, ἀγαθωσύνην, πίστιν, πραότητα, ἐγκράτειαν» (Γαλ. ε', 22). Όταν το 1965 ανέλαβε την διαποίμανση της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου ο Μητροπολίτης κυρός **Παντελεήμων ο Καρανικόλας** κάλεσε «τα μέλη» αυτής της αδελφότητας ν' αναλάβουν «έργον διακονίας». Άλλη αφιερωμένη αδελφή ανέλαβε το Ορφανοτροφείο της Ιεράς Μητροπόλεως, αν και ποθούσε την Μοναχική πολιτεία, ενώ η αοίδιμος Μοναχή **Ακακία** που είχε και αυτή προσανατολισμό προς την Μοναχική αφιέρωση, εξεπλήρωσε τον πόθο της με την αναχώρησή της από τον κόσμο μετά από λίγα έτη και την εγκαταβίωσή της επί πεντηκονταετία στην μετατραπείσα από τότε ανδρική σε γυναικεία Ιερά Μονή του Αγίου Δημητρίου Στεφανίου, εργαζομένη ακόπως τόσο για την ψυχή της όσο και για την Μονή της μετανοίας της.

Τέλος ο Θεοφιλέστατος, αφού μετέφερε τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου **κ. Διονυσίου** προς την Ηγουμένη Γερόντισσα **Σαλώμη** και την περί αυτήν αδελφότητα για την ανάπαυση της ψυχής της αδελφής **Ακακίας**, ευχήθηκε ο Θεός, με τις μεσιτείες του Αγίου Δημητρίου, ν' αναπληρώσει το κενό που άφησε στην Αδελφότητα η εκδημία της αδελφής, ώστε απρόσκοπτα η Ι. Μονή να συνεχίζει την πορεία της προς δόξαν Θεού και εξαγνισμό ψυχών.